

om God te ontgaan ?

Om de eer aan zichzelf te houden ?

Zijn dit woorden van wanhoop ?

Zijn dit woorden, waaruit de wanhoop aan Gods genade blijkt ?

Neemt mij maar op, want ik weet dat het allemaal door mijn schuld gekomen

is en het is toch een verloren zaak met mij, een hopeloze zaak ?

Het is een wanhopige, hopeloze zaak met mij.. en ik moet er toch aan,

Laat mij maar sterven dan voor jullie ?

Is dit aanbod van zelfbestrafing een sprong in dewanhoop ?

Broeders en zusters, jongens en meisjes, er borrelen ontzaggelijk veel
gedachten op uit vers 12...

Al begrijpt de kerk, in dit geval Jona, wellicht zelf niet de omvang
van zijn woorden ...

Ja, voor verlossende woorden moet de wereld bij de kerk zijn...

Hij zal de raad der kerk, de raad van Jona moeten accepteren of er is
voor haar geen heil, geen barmhertigheid en geen redding...

De Raad der kerk accepteren of anders met men en mis vergaan !

De zinnen er aan moeten, aan die raad, die Heilraad: neemt mij op !

Want met deze kerk kan de wereld alleen maar vergaan !

Neemt mij op en de zee zal opjanden van zegen u te worden...

Wondere woorden...

Woorden, waarin Jona zelf misochten probeert voor het laatste God te
ontlopen...

Woorden, waarin het genas heil der wereld besloten ligt ! ! ! !

Ja, dat is een wondere zaak met dat woord Gods...

Het heeft een wondervolle klank en gestalte...

Midden in de ontzouw worden dan toch maar verlossende woorden ge-

sproken...

Ja, als we dan maar zien, stalen van de mens Jona

Ja, als we dan maar willen horen, hoe deze woorden door God zelf nigel

Woorden van de ontzouw blijken redende, verlossende woorden te zijn...

Tot redding voor de wereld...

Die woorden zullen gehoorzamd moeten worden ! Jona moet overboord !

En nadat wonder, dat die heiligen bidden, wordt hij prijs gegeven aan de

Geloven, die huiltend, ootmoedig roepen om het boesheit om het in hun

kokende wilen op te vangen...